

Arrest

nr. 97 747 van 22 februari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 september 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van het dorp Awaz Khel uit het district Baraki Barak, gelegen in de provincie Logar afkomstig te zijn. U bent een Pasjtoen van etnische origine. U heeft geen school gelopen in Afghanistan. In 1378 (1999), toen u ongeveer 17 jaar oud was, werd u door de Taliban gerekruteerd. Omdat u nog minderjarig was werd u niet naar het front gestuurd. Naast voedsel en goederen voor de Taliban verzamelen in Logar diende u ook de bewoners te bespioneren en gevangenen te bewaken. Vanaf u meerderjarig was ging u niet meer naar de dorpen om voedsel te verzamelen maar patrouilleerde u ook in de omgeving. Op het einde van het jaar 1378 (begin 2000) bent u voor de taliban naar de regio Zazi in het district Ahmad Khail van de provincie Paktya gegaan.

U verbleef daar tot eind 1380 begin 1381, en verhuisde opnieuw naar Logar na de inval van de Amerikanen. Van 1380 (2002) tot 1384 (2005-2006) verbleef u afwisselend in het dorp Awzokh in het district Charkh en het dorp Sejawand van het district Baraki Barak. U arresteerde mensen die voor de overheid werkten, deelde dreigbrieven uit, viel NGO's of overheidsinstanties aan, stak brandstoftankers in brand in Salar Wardak of controleerde of er op bruiloften geen muziek werd gespeeld. In de maand saur van het jaar 1384 (21.04.2005-20.05.2005) heeft u samen met vier andere talibanmilitanten Khan Mohammad, een burger, gearresteerd en onthoofd omdat hij ervan verdacht werd samen te werken met de Amerikanen. Vier maanden later, in mirzan 1384 (23.09.2005-22.10.2005) heeft u Afghanistan verlaten. U reisde door Iran, Turkije, Griekenland, Italië en Frankrijk naar België. Op 28 oktober 2009 melde u zich aan bij de Belgische asielinstanties en diende u een asielaanvraag in. U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan omdat u omdat u de Afghaanse overheid, de taliban, de familie van Khan Mohammad en de bevolking uit uw regio vreest.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat het geloofwaardig is dat u zoals u beweert jarenlang als talibanstrijder actief was. Tevens maakt u aannemelijk dat u een gegronde vrees heeft vervolgd te worden door de Taliban en de overheid in de zin van de Vluchtelingenconventie. Uw verklaringen zijn coherent en gedetailleerd gebleken en stemmen overeen met de door het CGVS geraadpleegde informatie.

Artikel 1, F, a) van de Vluchtelingenconventie stelt echter dat haar bepalingen niet van toepassing zijn op personen ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan, zoals omschreven in de internationale overeenkomsten die zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot deze misdrijven in het leven te roepen.

Volgens art. 7 van het Statuut van Rome wordt verstaan onder misdaad tegen de menselijkheid: één van de volgende handelingen, indien gepleegd als onderdeel van een wijdverbreide of stelselmatige aanval gericht tegen een burgerbevolking, met kennis van de aanval: moord, uitroeiing, slavernij; deportatie of gedwongen overbrenging van bevolking; gevangenneming of elke andere ernstige beroving van de lichamelijke vrijheid in strijd met de fundamentele regels van internationaal recht; marteling; verkrachting, seksuele slavernij, gedwongen prostitutie, gedwongen zwangerschap, gedwongen sterilisatie, of elke ander vorm van seksueel geweld van vergelijkbare ernst; vervolging van een identificeerbare groep of collectiviteit op politieke, raciale gronden of gronden betreffende nationaliteit, op etnische, culturele of godsdienstige gronden of op grond van het geslacht, zoals nader omschreven is in het derde punt, of op ander gronden die algemeen ontoelaatbaar worden geacht krachtens het internationaal recht, in verband met in dit punt bedoelde handelingen of een misdaad waarover het Hof rechtsmacht heeft; gedwongen verdwijningen; apartheid; andere onmenselijke handelingen van vergelijkbare aard waardoor opzettelijk ernstig lijden of ernstig lichamelijk letsel of schade aan de geestelijke of lichamelijke gezondheid wordt veroorzaakt.

De uitsluitingsclausule betreft niet enkel directe daders van dergelijke misdrijven maar ook medeplichtigen en leidinggevendenden, voor zover deze hebben gehandeld met kennis van de praktijken en geen enkele omstandigheid hen van hun individuele verantwoordelijkheid vrijstelt. Medeplichtigheid (cfr. art 25 § 3 Statuut van Rome van 17 juli 1998) houdt in dat een art. 1F-misdrijf werd gepleegd –eventueel door iemand anders–, dat de persoon in kwestie hierbij een materiële bijdrage heeft geleverd, met een onmiddellijk effect op het misdrijf en dat hij de bedoeling had dat het misdrijf werd gepleegd.

Uit uw verklaringen blijkt dat u voor de taliban aanvankelijk voedsel en goederen in Logar inzamelde maar dat u ook bewoners bespioneerde (cgvs 21.12.2011, p.16). Vanaf u meerderjarig was ging u niet meer naar de dorpen om voedsel te verzamelen maar patrouilleerde u ook in de omgeving en werd later ook naar het front in de provincie Paktia gestuurd zijn (cgvs 21.12.2012, p.17). Na het offensief van het Amerikaanse leger in Paktia verhuisde u opnieuw naar Logar (cgvs 16.07.2012, p.3). Over de periode dat u bij de taliban actief was verklaart u dat u verantwoordelijk was voor het bewaken van de gevangenen en hen via folteringen tot bekentenissen dwong (cgvs 21.12.2011, p. 17 en 21 en cgvs 16.07.2012, p.3). Daarnaast stelde u dat u samen met uw medetalibanstrijders mensen arresteerde die voor de overheid werkten (cgvs 16.07.2012, p.4), dreigbrieven uitdeelde (cgvs 16.07.2012, p.3 en 6), NGO's aanviel (cgvs 16.07.2012, p.6) en op bruiloften controleerde of er geen muziek werd gespeeld (cgvs 21.12.2011, p. 21 en cgvs 16.07.2011, p.4 en 7). Tot slot verklaarde u in de maand saur van het jaar 1384 (21.04.2005-20.05.2005) samen met vier andere talibanmilitanten Khan Mohammad, een burger, gearresteerd en onthoofd te hebben omdat hij ervan verdacht werd samen te werken met de Amerikanen (cgvs 21.12.2011, p. 17 en 20-21 en cgvs 16.07.2012, p.4-5 en 11).

Dat u via een lotingssysteem verplicht ingelijfd werd bij de taliban in 1999 en bijgevolg niet kon voorzien in welke omgeving u terecht kwam (cgvs 21.12.2011, p.16 en cgvs 16.07.2012, p. 10), kan niet aanvaard worden als verschoningsgrond voor de door u gepleegde misdrijven. Gevraagd of u op het moment van inlijving bij de taliban wilde gaan stelt u dat u van het geluid van fluitende kogels hield en dat u zich graag bij de taliban aansloot omdat u dan zonder beperking vuurwapens kon gebruiken (cgvs 21.12.2011, p.21). Gevraagd waarom u Afghanistan in 2005 verliet verklaart u dat u gewond raakte aan uw benen, dat u de situatie moe werd, dat u angst had om gedood te worden, dat er minder vertrouwen tussen jullie was en dat uw moeder hertrouwde (cgvs 21.12.2011, p.16). Wanneer het Commissariaat-generaal informeert of u er voor de onthoofding van Khan Mohammad ooit aan dacht de taliban te verlaten antwoordt u ontkennend en vult u aan dat u na het incident angst had omdat u vermoedt dat hij onschuldig was (cgvs 21.12.2011, p.21). Tijdens het tweede gehoor stelt u eveneens dat u stopte omdat u niemand in de familie had die voor u zorgde, u beschermde (cgvs 16.07.2012, p.8). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u zich op een of andere manier zou hebben verzet of heeft proberen te onttrekken aan de acties van de taliban. Integendeel, dat u gedurende zes jaar, van 1999 tot en met 2005 en dus ook na de val van het regime, actief was bij de taliban toont aan dat u zich met haar daden vereenzelvigde en dat u dezelfde doelen huldigde.

Op basis van uw verklaringen moet geconcludeerd worden dat u bewust heeft deelgenomen aan misdaden tegen de menselijkheid zoals bepaald in artikel 7 van het Statuut van Rome inzake het internationaal Strafgerechtshof van 17 juli 1998.

Om deze redenen dient u te worden uitgesloten van bescherming onder de Vluchtelingenconventie in de zin van art.1, par. F(a) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, dewelke bepaalt dat de bepalingen van het Verdrag van Genève niet van toepassing zijn op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan, zoals omschreven in de internationale overeenkomsten die zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot deze misdrijven in het leven te roepen. Om bovenvermelde redenen kan ook de subsidiaire bescherming u niet worden toegekend. Immers, artikel 55/4 (a) van de Vreemdelingenwet stipuleert dat een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid.

Niettegenstaande het feit dat art.1, F(a) van de Geneefse Conventie en artikel 55/4 (a) van de Vreemdelingenwet op u van toepassing zijn, meen ik evenwel dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst het risico dreigt te lopen het voorwerp te worden van foltering of onmenselijke en vernederende behandelingen en straffen.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet meen ik dat u uitgesloten dient te worden van bescherming onder de Vluchtelingenconventie alsook van bescherming onder de subsidiaire beschermingsstatus.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In de bestreden beslissing wordt het volgende gesteld met betrekking tot verzoekers vrees voor vervolging: “Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat het geloofwaardig is dat u zoals u beweert jarenlang als talibanstrijder actief was. Tevens maakt u aannemelijk dat u een gegronde vrees heeft vervolgd te worden door de Taliban en de overheid in de zin van de Vluchtelingenconventie. Uw verklaringen zijn coherent en gedetailleerd gebleken en stemmen overeen met de door het CGVS geraadpleegde informatie.”

Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

Er kan slechts sprake zijn van vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag indien de ondergane of gevreesde feiten wegens hun aard of herhaald karakter voldoende ernstig zijn, ofwel omdat zij een ernstige inbreuk vormen op de mensenrechten, ofwel omdat zij de persoon die de inbreuk heeft ondergaan, alle gegevens van de zaak in aanmerking genomen, duidelijk beletten zijn/haar leven in het

land van herkomst verder te zetten. Vervolging gaat dan wel meestal uit van de overheden van het land van herkomst, maar ook de feiten gepleegd door derden kunnen in aanmerking worden genomen indien ze bewust worden geduld door de autoriteiten of indien ze weigeren, dan wel niet bij machte zijn een afdoende bescherming te bieden.

In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij als voormalig lid van de 'taliban' vervolgd wordt of dreigt te worden omwille van gepleegde acties. Het is ook niet duidelijk welke de houding van de Afghaanse autoriteiten is ten aanzien van voormalige taliban-leden die misdrijven op hun kerfstok hebben. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt overigens niet dat hij een ideologisch overtuigde talib is. Voorts is het ook niet duidelijk in welke mate de taliban als organisatie leden die afhaken effectief vervolgt. In het administratief dossier is geen informatie aanwezig om de beweemde vervolging van verzoeker verder te onderzoeken en te evalueren.

Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert om de juistheid van verzoekers ter zake afgelegde verklaringen nader te onderzoeken, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 24 september 2012 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS